

[Hans Kjør.]

stemme om undervisningsministerens ændringsforslag inden for samme område.

Blandt de ting, vi er enige om, er en udskydelse af 4. etape på Roskilde universitet. Det har næppe noget formål at diskutere, hvem der har paterniteten til denne udskydelse. Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at i sig selv giver udskydelsen af 4. etape kun en meget beskeden virkning på dette finanslovsforslag, men det er jo blevet klarlagt under udvalgsarbejdet, at der reelt ikke er andre muligheder nu, fordi man er fuldt kontraheret. Jeg vil imidlertid gerne — også med baggrund i det røre, der har været omkring undervisningen på Roskilde universitet — henstille, at man nøje overvejer betimeligheden af at pumpe flere unge ind i en uddannelsesform, som der nu er indledt en analyse af under ledelse af en svensk professor, førend man ved, om denne uddannelsesform overhovedet kan føre til noget fornuftigt. Man bør nøje overveje, om den tilsigtede aflastning af Københavns universitet, som lå i opførelsen af Roskilde universitet, kan opretholdes, derved at nye undervisningshold kommer ind under former, hvormed man har erfaringer. Jeg ved, at der ikke i disse tanker er direkte kroner at hente som besparelser, måske i første omgang endda tværtimod, men jeg vil hævde, at der er en reel besparelse samfundsmæssigt set, hvis man undgår en risiko for, at mange unge spilder tid på en uddannelse, der kan vise sig uanvendelig. Jeg henstiller derfor både til undervisningsministeren og til uddannelsesudvalget, at man ikke uden videre slipper dette problem.

Økonomi- og budgetministeren har stillet et ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, det er nr. 40, som skulle give undervisningsministeren bemyndigelse til at fastlægge lektionslængden til 45 minutter i stedet for 50 minutter. Vi fik jo en redegørelse fra hr. Lysholt Hansen, som gik helt ned på delminutter; jeg tror, det var 23, eller var det 23½ minut, man skulle bruge til forberedelse? (*Lysholt Hansen*: Det var 32 minutter!). 32 minutter. Det må være svært sådan lige at skille det af, men all right, det kan jo gøres, der var ca. 7 mennesker til stede. Jeg har bemærket i forbindelse med det røre, der er opstået omkring dette spareforslag, at det fra flere sider hævdes, at det har fået til-

sagn om støtte fra alle partier i folketinget. Af historiske grunde må jeg anføre, at dette ikke er korrekt. Jeg må understrege, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at jeg siger ikke dette, fordi vi ønsker at solidarisere os med ulovlige strejker, hvad enten de foretages af lærere eller elever — det være så langt fra vores indstilling. Jeg skal henviser til de i beretningen fra det økonomisk-politiske udvalg optrykte bilag 3 og 4. Deraf fremgår det, at mit parti har foreslået en konkret besparelse ved en udvidelse af elevkvotienten, elevantallet pr. lærer, med gennemsnitlig 2 elever. Vi har derudover foreslået generelle besparelser og har om dette anført i bilag 4, at der bl. a. inden for undervisningsministerens område, og for øvrigt også inden for socialministeriets og indenrigsministeriets områder, foreligger en række muligheder for at opnå særlige besparelser gennem en mere effektiv personaleanvendelse ud over de konkrete punkter, som vi har opstillet i vor spareplan.

Det er vor opfattelse, at det er de enkelte ministerier og regeringen som helhed, der må fremkomme med de nødvendige forslag, men vi har ikke ment på det foreliggende grundlag at kunne tiltræde forslaget om lektionslængden, som det er formuleret i regeringens spareoplæg.

Ministeren har jo selv over for udvalget oplyst, at resultatet beroede på forhandlinger, da det var omfattet af aftaler. Vi har derfor fastholdt vores egne forslag og ikke tilsluttet os ministerens udformning.

Nu er det jo oplyst, at der er stillet et underændringsforslag, om jeg så må sige, ét minut i 12 — eller også var det ét minut i 9. Midt i den stabel af papirer, som folketinget velsigner én med, ligger der altså nu et underændringsforslag på dette område. Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om dette underændringsforslag er ensbetydende med, at regeringen har frigjort sig fra sin tidligere indstilling, således at man nu står frit med hensyn til at nå de sparemaal inden for undervisningsområdet, som vi er enige om skal nås. Jeg vil gerne høre svaret, for det har været lidt vanskeligt for mig at overveje vores stilling efter underændringsforslagets fremkomst. Af svaret vil det så afhænge, om vi kan ændre den holdning, vi ellers havde, nemlig at vi hverken ville stemme for eller imod.